

30 tháng 04 ngày ấy...và 42 năm sau !

Sài Gòn là vùng đất hứa cuối cùng của những ngày gần cuối tháng 03 vào đầu tháng 04 sau khi Vùng 1 và Vùng 2 Chiến Thuật bỏ ngõ. Đứng nghĩa của “Tình Quân Dân cả nước”, trong những cuộc di tản từ vùng 1 và 2, Quân và Dân lẫn lộn trên đường rút quân. Hơn bao giờ hết, chính những hình ảnh này tự nó đã nói lên được sự chiến đấu, sự hy sinh của những Chiến Sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa không ngoài lý tưởng “Bảo Quốc An Dân”. Trong những lúc nguy khốn, trong những cảnh hoảng loạn, nơi nào có bóng dáng người Chiến Sĩ Cộng Hòa, nơi đó hầu như người dân cảm thấy có sự bảo bọc, che chở.

Tiếng gọi buông súng, như tiết sét nổ bên tai, tiếng sét hay tiếng gào của định mệnh. Một định mệnh trở trêu phủ lên đầu Dân Tộc. 30 tháng 04 ngày ấy của năm 1975, là nỗi kinh hoàng của toàn dân Miền Nam, thật sự là ngày không còn nghe đại bác đêm đêm vọng về, nhưng im tiếng súng không có nghĩa thật sự

là “thanh bình”. Biết bao nhiêu thân người ngã gục, biết bao nhiêu máu đổ, biết bao nhiêu oan khiên cho ngày định mệnh đó.

Ngày cuối cùng của miền đất hứa là một sự hỗn loạn không thể nào diễn đạt được, và con đường cuối cùng là Biển Đông, hướng mặt trời mọc. Rồi bỏ Quê Hương, ly tán gia đình; bỏ lại cuộc chơi khi chiến trường còn mùi thuốc súng, âm vang của một thời ngang dọc mà hành trang chỉ còn vồn vẹn “Hồn Thiêng Sông Núi”. Ngoài bộ chiến y còn vương mùi thuốc súng, người Chiến Sỹ Cộng Hòa còn vai nặng “Tổ Quốc-Danh Dự-Trách Nhiệm” và hành trang cuối cùng còn lại cho kiếp sống lưu vong là màu cờ Tổ Quốc : CỜ VÀNG BA Sọc ĐỎ.

Ngày định mệnh được lan truyền một cách nhanh chóng qua những phát súng đơn độc, tuy rằng những tiếng súng không chất chứa, không tạo thành cột khói hình nấm cao ngút trời xanh như hai quả bom ở Nagasaki và Hiroshima vào đệ nhị thế chiến, nhưng những âm vang đó đã đi vào Quân Sử của Việt Nam Cộng Hòa và trang sử hào hùng của Dân Tộc và cũng đã làm cho thế giới phải ngậm ngùi, cúi đầu trân trọng. Ngoài những Chiến Sỹ Vô Danh còn có Thiếu Tướng Nguyễn Khoa Nam, Thiếu Tướng Phạm Văn Phú, Thiếu Tướng Lê Văn Hưng, Chuẩn Tướng Trần Văn Hai, Chuẩn Tướng Lê Nguyên Vỹ và Trung Tá Cảnh Sát Nguyễn Văn Long vì đã không làm tròn trách nhiệm thiêng liêng của một

Chiến Sĩ “Bảo Quốc An Dân” nên đã tuân tiết, tuân tiết để giữ một lòng sắt son cùng dân tộc. . Sự phản bội của đám thiên tả trong chính quyền Mỹ, cộng với lũ phản chiến ngu ngốc của miền Nam Việt Nam đã tiếp tay cho cộng sản Quốc Tế qua đám lâu la việt cộng Hà Nội đã đưa đến ngày Quốc Hận 30 tháng 04.

42 năm, màu cờ của Tổ Quốc vẫn ngạo nghễ tung bay trên khắp năm Châu bốn bể, màu cờ mà đảng Việt cộng luôn luôn sợ hãi và muốn dập tắt, như chúng đã đập bỏ những công trình kiến trúc đầy ấn tượng của Miền Nam trước năm 1975 để cố xóa tan những hình ảnh của một Hòn Ngọc Viễn Đông, nhưng chúng đã thất bại. Thất bại một cách nhục nhã qua sự đàn độn của những đầu tôm xuất thân từ hang Pắc phó.

Và ngày hôm nay, 42 năm màu Vàng lá cờ thiêng của Dân Tộc đã được tuổi trẻ Việt Nam phất cao như báo hiệu sự hồi sinh của đất nước sau hơn 70 năm miền Bắc và 42 năm miền Nam trong sự thống trị độc tài, gian ác và khát máu của tà quyền Bắc Bộ Phủ Ba Đình dưới ngọn cờ máu có xuất xứ từ Phúc Kiến, Tàu cộng. Cô Đỗ Thanh Vân, một tuổi trẻ được sinh ra và trưởng thành tại Miền Bắc, đã ôm ấp lá cờ Vàng Tổ Quốc như muốn dang đôi tay nhỏ bé ôm trọn cả giang sơn vào lòng trước nguy cơ mất nước vào tay Tàu cộng qua sự tiếp tay của nhà cầm quyền Bắc Bộ Phủ. Cô nói đúng, Cờ Vàng không chỉ của riêng ai, Tổ Quốc không chỉ của riêng ai. Không chỉ của Miền Nam, Miền Trung, Miền Bắc mà của hơn 90 triệu dân mang dòng máu Lạc Hồng.

Và ngày 09 tháng 04 người dân xã Kỳ Anh, Kỳ Hà tỉnh Hà Tĩnh đã dương cao ngọn cờ Tổ Quốc xuống đường tràn ngập nhà của Chủ Tịch Ủy Ban Xã Kỳ Anh để phản đối Formosa và đòi bồi thường thiệt hại sau một năm nhà máy Thép Đài Loan nhưng thực chất là của Tàu cộng được sự bảo trợ của nhà cầm quyền Việt cộng , đã giết chết nguồn sống của Ngư Dân và hủy diệt môi trường sống của cả Dân Tộc qua chất thải hóa học của nhà máy Thép trong mưu đồ diệt chủng Dân Việt để thôn tính toàn bộ lãnh thổ và lãnh hải.

Sự xuất hiện của màu cờ Tổ Quốc trong cuộc xuống đường hôm nay và mai hậu là điều dĩ nhiên, cái gì đến nó sẽ đến, và phải đến vì đất nước đang trong cơn hấp hối - Mạnh lực thiêng liêng của "Hồn Thiên Sông Núi" đang réo gọi.

Một Ngư Dân nói :

"Cờ Vàng là di sản tinh thần của dân tộc Việt Nam từ ngàn năm trước, chứ không chỉ là của riêng Miền Nam Việt Nam".

Hỡi đồng bào 03 miền hãy dương cao ngọn cờ Tổ Quốc, nước không còn đến chân nữa mà đã xấp xỉ còng cổ, không ngoi lên thì sẽ đắm chìm trong biển mặn đầy hóa chất của Formosa.

17.04.2017

Lê Trung Ưng

Odw, Đức Quốc

www.vietnamvanhien.net